

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประเภทการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพในตำแหน่งพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลสังกัด สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร และค้นหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ และสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ บรรยากาศองค์การ การดูแลวิชาชีพ อายุ ประสบการณ์ด้านการพยาบาลและระดับการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและตัวอย่างประชากร

1. ประชากร ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ที่มีการแยกแผนกอย่างชัดเจน 4 โรงพยาบาล คือ วชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ซึ่งมีประชากรทั้งหมด จำนวน 1,596 คน

2. ตัวอย่างประชากร คือ พยาบาลประจำการ ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1. กำหนดขนาดตัวอย่างประชากร จากสูตรของ Yamane (บุษธรรม กิจปริศนาปริสุทธิ, 2531) คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนหน่วยประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ คือ 5%

ได้ขนาดตัวอย่างประชากร 320 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนตัวอย่างประชากร เป็น 330 คน

2. คำนวณสัดส่วนจำนวนตัวอย่างประชากรของพยาบาลประจำการ ตามจำนวนประชากรของแต่ละโรงพยาบาล เพื่อให้ได้ตัวอย่างประชากรทั้งหมด 330 คน (รายละเอียดในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 จำนวนประชากร และตัวอย่างประชากรของพยาบาลวิชาชีพ ในตำแหน่งพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลสังกัด สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ที่มีการแยกแผนกชัดเจน 4 โรงพยาบาล

โรงพยาบาล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่างประชากร
1. วชิรพยาบาล	679	140
2. โรงพยาบาลกลาง	369	76
3. โรงพยาบาลตากสิน	287	60
4. โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์	261	54
รวม	1,596	330

3. ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นพยาบาลประจำการในแผนกทุกแผนกที่ดูแลผู้ป่วยโดยตรงของแต่ละโรงพยาบาล โดยสุ่มจากพยาบาลที่ปฏิบัติงานในเวรเช้า และขออาสาสมัครที่จะตอบแบบสอบถาม ดังนี้ คือ

3.1 นำจำนวนตัวอย่างประชากรที่คำนวณได้ของแต่ละโรงพยาบาล มาคำนวณหาจำนวนตัวอย่างประชากรของแต่ละหอผู้ป่วย เพื่อหากรอบในการสุ่ม พบว่าตัวอย่างประชากรแต่ละหอผู้ป่วยที่มีจำนวนประชากรไม่เกิน 10 คน เลือกสุ่มได้ 1 คน ตั้งแต่ 10 คน แต่ไม่ถึง 15 คน เลือกสุ่มได้ 2 คน และตั้งแต่ 15 คน แต่ไม่เกิน 20 คน เลือกสุ่มได้ 3 คน ตั้งแต่ 21 คนขึ้นไป เลือกสุ่มได้ 4 คน และ 25 คนขึ้นไป เลือกได้ 5 คน

3.2 ขอบข่ายเครื่องมือที่สมัครใจตอบแบบสอบถามในเวรเช้า(8.00 - 16.00น.) ตามจำนวนที่ส่งมาไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม 4 ชุด ดังนี้ คือ

- ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล
- ชุดที่ 2 แบบวัดบรรยากาศองค์การ
- ชุดที่ 3 แบบวัดความพึงพอใจในงาน
- ชุดที่ 4 แบบประเมินการดูแลในวิชาชีพ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของผู้อื่นที่ได้ทำการศึกษามาแล้วมาเป็นเครื่องมือในการวิจัย 2 ชุด คือ แบบวัดบรรยากาศองค์การ และแบบวัดความพึงพอใจในงาน ประยุกต์จากของผู้อื่น 1 ชุด คือ แบบประเมินการดูแลในวิชาชีพ และสร้างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลขึ้นเองโดยผู้วิจัย 1 ชุด ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดดังนี้ คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน โรงพยาบาลที่สังกัด แผนกการปฏิบัติงาน เป็นข้อความถามปลายเปิดจำนวน 6 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบวัดบรรยากาศองค์การ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ อัมเรศน์ ชาวสวนกล้วย (2534) สร้างตามแนวคิดของฮาลบิน และครอห์ท ซึ่งผ่านขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา และทดสอบความเที่ยงตรงของ เครื่องมือได้ค่าความเที่ยง 0.81 โดยแบบสอบถามครอบคลุมบรรยากาศองค์การ 8 มิติ มีข้อความถามทั้งหมด 57 ข้อ ได้แก่

ส่วนพฤติกรรมผู้ร่วมงาน ซึ่งประกอบด้วย 4 มิติ คือ

มิติที่ 1	ขาดความสามัคคี	8 ข้อ	คือ ข้อ 1-8
มิติที่ 2	อุปสรรค	5 ข้อ	คือ ข้อ 9-13

มิติที่ 3 ขวัญ	11 ข้อ คือ ข้อ 14-24
มิติที่ 4 มิตรสัมพันธ์	8 ข้อ คือ ข้อ 25-32

ส่วนพฤติกรรมผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย 4 มิติ คือ

มิติที่ 5 ท่างเห็น	8 ข้อ คือ ข้อ 33-40
มิติที่ 6 มุ่งผลงาน	6 ข้อ คือ ข้อ 41-46
มิติที่ 7 เป็นแบบอย่าง	6 ข้อ คือ ข้อ 47-52
มิติที่ 8 กรุณาปราณี	5 ข้อ คือ ข้อ 53-57

ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ มีทั้งข้อความทางบวกและทางลบ ในการตอบแบบวัดแต่ละข้อนั้นกำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว การเลือกตอบแต่ละช่วงคำตอบ มีความหมายดังต่อไปนี้

- 1 หมายถึง ท่านเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นน้อยมาก
- 2 หมายถึง ท่านเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นบางครั้ง
- 3 หมายถึง พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นบ่อยครั้ง
- 4 หมายถึง พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นสม่ำเสมอ

การตรวจให้คะแนนแบบวัดแต่ละข้อ พิจารณาดังนี้

มิติขาดความสามัคคี	ข้อ 1 -8	เกิดขึ้นสม่ำเสมอให้ 4 คะแนน
มิติอุปสรรค	ข้อ 9-13	เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน
มิติขวัญ	ข้อ 14-24	เกิดขึ้นบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
มิติมิตรสัมพันธ์	ข้อ 25-32	เกิดขึ้นน้อยมาก ให้ 1 คะแนน
มิติท่างเห็น	ข้อ 33-40	
มิติมุ่งผลงาน	ข้อ 41-46	
มิติแบบอย่าง	ข้อ 47-52	
มิติกรุณาปราณี	ข้อ 53-57	

สำหรับ ข้อ 30, 39 และข้อ 40 1 คะแนนดังนี้	เกิดขึ้นสม่ำเสมอให้ 1 คะแนน
	เกิดขึ้นบ่อยครั้งให้ 2 คะแนน
	เกิดขึ้นบางครั้งให้ 3 คะแนน
	เกิดขึ้นน้อยมากให้ 4 คะแนน

การแปลคะแนนจากการตอบแบบวัดนี้ ได้จากทศนิยมตั้งแต่เกิดขึ้นน้อยมากจนถึง เกิดขึ้นสม่ำเสมอหรือ ตั้งแต่คะแนน 1 ถึง 4 คะแนน มาแปลเป็นระดับบรรยากาศองค์การ 8 มิติ 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่แบ่งมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ออกเป็น 3 ช่วงเท่า ๆ กัน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลผลสัมติบรรยากาศองค์การ
1.00-1.99	ต่ำ
2.00-2.99	ปานกลาง
3.00-4.00	สูง

ชุดที่ 3 มาตรการวัดความพึงพอใจในงาน JDI(Job Description Index)ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สมสุข ทิลลาสุลชัย (2534) สร้างขึ้นตามแนวคิดของ Smith Hom และ Hulin แบ่งการวัดความพึงพอใจในงานออกเป็น 5 ด้านได้แก่ ลักษณะงาน รายได้ การบังคับบัญชา โอกาสในการเลื่อนตำแหน่งและเพื่อนร่วมงาน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและภาษา และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการวัดความคงที่ภายใน ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของมาตรการวัดความพึงพอใจในงาน JDI 5 ด้าน คือ ลักษณะงาน รายได้ โอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง การบังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน เท่ากับ .86 .81 66 ข้อ ซึ่งมีข้อความที่เป็นทางบวก 34 ข้อ และข้อความที่เป็นทางลบ 32 ข้อ ดังนี้ คือ

คำานที่	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	จำนวน
1. ลักษณะงาน	8ข้อ คือ 1,2,4,5,6,8,11,15	7ข้อ คือ 3,7,9,10,12,13,14	15
2. รายได้	4ข้อ คือ 1,2,5,7	4ข้อ คือ 3,4,6,8	8
3. โอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง	5ข้อ คือ 1,2,4,6,7	2ข้อ คือ 3,5	7
4. การบังคับบัญชา	9ข้อ คือ 1,4,5,6,7,10,13,15,17	9ข้อ คือ 2,3,8,9,11,12,14	18
5. ผู้ร่วมงาน	8ข้อ คือ 1,4,6,7,8,11,15,17	10ข้อ คือ 2,3,5,9,10,12,13,14,16,18	18

การเลือกคำตอบมี 3 คำตอบคือ ใช่ นิ่งเฉย ไม่ใช่

การตรวจนับคะแนน พิจารณาคำถามเกณฑ์ดังนี้

คำตอบ	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ใช่	2	0
นิ่งเฉย	1	1
ไม่ใช่	0	2

ชุดที่ 4 แบบประเมินการดูแลในวิชาชีพ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากวิชาชีพแนวทางองค์ประกอบการดูแล 10 ประการของ Watson (1985) ในแบบ Caring Behaviors Assessment ของ Harisson (1992) เพื่อการสอบถามพยาบาลวิชาชีพ พฤติกรรมการดูแลเชิงวิชาชีพที่ได้รับจากหัวหน้าหอผู้ป่วยและผู้ร่วมงานที่พยาบาลวิชาชีพรู้สึกและเกิดขึ้นจริงในหน่วยงาน 8 หัวข้อ ได้แก่

1. การจัดรูปแบบมนุษยธรรมการปลุกฝังความเชื่อ-ความหวัง
การขัดเกลาความไวต่อการรับรู้ 12 ข้อ คือ ข้อ 1-12
2. ทัศนคติการสัมพันธ์ภาพการช่วยเหลือและไว้วางใจ 7 ข้อ คือ ข้อ 13-19

3. ส่งเสริมและขอรับการแสดงออกถึงความรู้สึกด้านบวก
และด้านลบ	5 ข้อ คือ ข้อ 20-24
4. การใช้วิธีแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ในระบบการดูแล	8 ข้อ คือ ข้อ 25-32
5. การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การสอนระหว่างบุคคล	8 ข้อ คือ ข้อ 33-40
6. การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนระดับระครอง ป้องกัน
และ/หรือ แก้ไข สภาพร่างกาย จิตสังคม วัฒนธรรม
และจิตวิญญาณ	9 ข้อ คือ ข้อ 41-49
7. การช่วยเหลือให้ได้รับการตอบสนองความต้องการ
ของมนุษย์	8 ข้อ คือ ข้อ 50-57
8. การส่งเสริมให้มีหลังจิตวิญญาณที่มาจากประสบการณ์ตรง
ที่มีอยู่จริง	5 ข้อ คือ ข้อ 58-62

ลักษณะแบบประเมิน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ในการ
ตอบแบบประเมินแต่ละข้อนั้น กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ เพียงค่าตอบเดียว

การเลือกตอบแต่ละข้อช่วยคำตอบ มีความหมายดังต่อไปนี้

- 1 หมายถึง ท่านเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นน้อยมาก
- 2 หมายถึง ท่านเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นบางครั้ง
- 3 หมายถึง ท่านเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นบ่อยครั้ง
- 4 หมายถึง ท่านเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นสม่ำเสมอ

การตรวจให้คะแนนแบบวัดแต่ละข้อ พิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

เกิดขึ้นสม่ำเสมอ 1ข้อ	4	คะแนน
เกิดขึ้นบ่อยครั้ง 1ข้อ	3	คะแนน
เกิดขึ้นบางครั้ง 1ข้อ	2	คะแนน
เกิดขึ้นน้อยมาก 1ข้อ	1	คะแนน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แปลคะแนนจากการตอบแบบประเมิน ซึ่งได้จากพฤติกรรมตั้งแต่เกิด ขึ้นน้อยมากจนถึง เกิดขึ้นสม่ำเสมอหรือตั้งแต่คะแนน 1 ถึง 4 คะแนน มาแปลเป็นระดับพฤติกรรมดูแลใน วิชาชีพ 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ระดับปานกลางและระดับสูง โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่แบ่งมาตราส่วน ประมวลค่า 4 ระดับ ออกเป็น 3 ช่วง เท่า ๆ กัน ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลผลระดับพฤติกรรมการดูแล
1.00-1.99	ต่ำ
2.00-2.99	ปานกลาง
3.00-4.00	สูง

ตารางที่ 4 หัวข้อองค์ประกอบพฤติกรรมการดูแลในรูปคะแนนดิบ ทั้ง 8 หัวข้อ

หัวข้อ	คะแนนดิบ	การแปลผล
1. รูปแบบมนุษยธรรม/ปลูกฝังความเชื่อ- ความหวัง/ขัด เกลาความไวต่อการรับรู้	12-23	ต่ำ
	24-35	ปานกลาง
	36-48	สูง
2. ทัศนคติสัมพันธภาพการช่วยเหลือ และไว้ใจ	7-13	ต่ำ
	14-20	ปานกลาง
	21-28	สูง
3. ส่งเสริมและยอมรับการแสดงออกทั้ง ความรู้สึกด้านบวก	5-9	ต่ำ
	10-14	ปานกลาง
	15-20	สูง

ตารางที่ 4 (ต่อ) หัวข้อองค์ประกอบพฤติกรรมการดูแลในรูปคะแนนดิบ ทั้ง 8 หัวข้อ

หัวข้อ	คะแนนดิบ	การแปลผล
4. การใช้วิธีแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์	8-15	ต่ำ
ในระบบการดูแล	16-23	ปานกลาง
	24-32	สูง
5. การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การสอน	8-15	ต่ำ
ระหว่างบุคคล	16-23	ปานกลาง
	24-32	สูง
6. การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนระดับ	9-17	ต่ำ
ประคอง บังคับ และ/หรือ แก้ไข	18-26	ปานกลาง
สภาพร่างกาย จิตสังคม วัฒนธรรม	27-36	สูง
และจิตวิญญาณ		
7. การช่วยเหลือให้ได้รับการตอบสนอง	8-15	ต่ำ
ความต้องการของมนุษย์	16-23	ปานกลาง
	24-32	สูง
8. การส่งเสริมให้หลังจิตวิญญาณที่เข้ม	5-9	ต่ำ
จากประสบการณ์ตรงที่มีอยู่จริง	10-14	ปานกลาง
	15-20	สูง

การหาความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงของแบบวัด

1. การหาความตรงตามเนื้อหาของแบบวัด ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินการดูแลในวิชาชีพให้ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ควบคุมการวิจัยแก้ไข เนื้อหาและภาษา แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีประสบการณ์ด้าน การศึกษาพยาบาล การบริหารการพยาบาลและการบริการการพยาบาล จำนวน 10 ท่าน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาและภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข กับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยถือเกณฑ์ผู้ทรงคุณวุฒิยอมรับ 8 คน ใน 10 คน ยอมรับ และได้เสนอแนะข้อแก้ไขเพิ่มเติมในบางจุด ข้อความแบบวัดที่ผู้ทรงคุณวุฒิยอมรับและที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ถือว่ามีความตรงตามเนื้อหา

2. การหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมด ไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลภูมิพล โดยผู้วิจัยได้ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อ ขออนุญาตผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูมิพล เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 30 คน แล้วนำมา หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (: Alpha Cronbach Coefficient) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังนี้

แบบวัดบรรยากาศองค์กร	ได้ค่าความเที่ยง 0.77
แบบวัดความพึงพอใจในงาน	ได้ค่าความเที่ยงโดยรวม 0.90

เมื่อแบ่งความพึงพอใจในงาน ในแต่ละด้าน 5 ด้าน ได้ค่าความเที่ยง ดังนี้

ด้านที่ 1 ลักษณะงาน	ได้ค่าความเที่ยง 0.81
ด้านที่ 2 รายได้	ได้ค่าความเที่ยง 0.88
ด้านที่ 3 โอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง	ได้ค่าความเที่ยง 0.79
ด้านที่ 4 การบังคับบัญชา	ได้ค่าความเที่ยง 0.76
ด้านที่ 5 ผู้ร่วมงาน	ได้ค่าความเที่ยง 0.91

แบบประเมินการดูแลในวิชาชีพ	ได้ค่าความเที่ยงโดยรวม 0.97
----------------------------	-----------------------------

เมื่อแบ่งตามหัวข้อองค์ประกอบการดูแล 8 หัวข้อ ได้ค่าความเที่ยง ดังนี้

หัวข้อที่ 1	การจัดรูปแบบมนุษยธรรม/ปลูกฝังความเชื่อ ความหวัง/การขัดเกลาความไวต่อการรับรู้	ค่าความเที่ยง 0.93
หัวข้อที่ 2	ทัศนคติการสัมพันธภาพการช่วยเหลือและ ไว้วางใจ	ค่าความเที่ยง 0.83
หัวข้อที่ 3	ส่งเสริมและยอมรับการแสดงออก ทั้งความรู้สึกด้านบวกและด้านลบ	ค่าความเที่ยง 0.81
หัวข้อที่ 4	การนำวิธีแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ในระบบการดูแล	ค่าความเที่ยง 0.89
หัวข้อที่ 5	การส่งเสริมให้เกิดการเรียนการสอน ระหว่างบุคคล	ค่าความเที่ยง 0.77
หัวข้อที่ 6	การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุน ประคับประคอง ป้องกัน และ/หรือ แก้ไข สภาพร่างกาย จิตสังคม วัฒนธรรม และจิตวิญญาณ	ค่าความเที่ยง 0.87
หัวข้อที่ 7	การช่วยเหลือให้ได้รับการตอบสนอง ความต้องการของมนุษย์	ค่าความเที่ยง 0.89
หัวข้อที่ 8	การส่งเสริมให้มีพลังจิตวิญญาณ ที่มาจากประสบการณ์ตรงที่มีอยู่จริง	ค่าความเที่ยง 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในโรงพยาบาล สังกัดสำนักการแพทย์ ซึ่งออกโดย
บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมแบบสอบถาม เพื่ออนุมัติสั่งการจากผู้อำนวยการสำนักการ
แพทย์ไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสำนักการแพทย์ เพื่อให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล ซึ่งออกโดยบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมสำเนาหนังสืออนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ วชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ติดต่อบริษัทขอความอนุเคราะห์จากหัวหน้าฝ่าย และผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลของโรงพยาบาลแต่ละแห่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาล

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแบบแจกจ่ายและรับคืนจากผู้รับผิดชอบ แต่ละโรงพยาบาลด้วยตนเอง กำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม 2537 ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2537 รวมเวลา 9 วัน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งทั้งหมด 330 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 317 ฉบับและเป็นแบบสอบถามที่นำส่งมรุตม์ 17 ฉบับ เหลือฉบับที่สมบูรณ์ที่ใช้ศึกษาได้ 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.9

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS-PC

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล บรรยากาศองค์การแต่ละมิติ ความพึงพอใจในงาน การดูแลวิชาชีพแต่ละหัวข้อ คำนวณเป็นร้อยละ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในงานทั้ง 5 ด้านและเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจในงานทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยทดสอบค่า F ของ Sheffe ในด้านอายุ และประสบการณ์การพยาบาล ทดสอบค่า t ในด้านวุฒิทางการศึกษา
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างการดูแลวิชาชีพที่ได้รับจากหัวหน้าหอผู้ป่วยกับการดูแลวิชาชีพที่ได้รับจากผู้ร่วมงานโดยทดสอบค่า t เมื่อตัวอย่างประชากรสัมพันธ์กันเป็นคู่
4. ทาค่าสหสัมพันธ์หุคูณระหว่างบรรยากาศองค์การ การดูแลวิชาชีพกับความพึงพอใจในงาน โดยการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังต่อไปนี้
 - 4.1 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ (Inter-Correlation Coefficient) และระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (ประคอง กรรณสูต, 2528) โดยแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ

ค่าระหว่าง	0.7 - 9.00	มีความสัมพันธ์สูง
ค่าระหว่าง	0.30 - 0.69	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าระหว่าง	0.0 - 0.29	มีความสัมพันธ์น้อย

4.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการทดสอบค่าที (t-test) (ประคอง วรรณสุด, 2528)

4.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์

4.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Kerlinger and Pedahzur, 1973)

4.5 ทดสอบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว โดยการทดสอบสถิติส่วนรวมเอฟ (overall F-test) (Kerlinger and Pedahzur, 1973)

4.6 หาค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

4.7 หาคความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสมการพยากรณ์

4.8 สร้างสมการพยากรณ์ตัวแปร เกณฑ์ด้วยกลุ่มตัวแปรพยากรณ์ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์คือ บังคับตัวแปรให้เข้าทุกตัว (Enter technique) และเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise technique) เพื่อยืนยันข้อค้นพบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย